

havt konuna við, men verri enn so allir, og tað hevur merkt húsini, at ein persónur ikki hevur verið inni, ið gjørdi tað hugnaligt og gott at vera. Tó skal sigast, at tann dag, Færøernes Kommando ikki longur nýtir húsini, so hevur Tórshavnar Kommuna forkeypserett, sigur Ingelise Dinesen, sum eisini nýtir stóran part av síni tíð til at fáa tann sosiala partin á Marinustøðini at virka. Tey umleið 40 fólkin, ið starvast á støðini - nóg tann størsti parturin av donsku monnum eru giftir føroyskum konum - hava m.a. nýliga verið til jólatræ við børnum, eitt tiltak, ið Ingelise var primus motor í. Ingelise og maðurin trívast eisini so væl í Føroyum, at tey hava biðið Verjuna um longda tíð her.

– Vit trívast væl her. Tað hevur verið nógv betri enn væntað. Vit hava fingið nógvar føroyskar vinir og kenningar, so vit hava biðið Verjuna um at leingja starvstíðina her, til Jesper skal pensjónerast móti endanum av ár 2002. Upprunaliga áttu vit at farið heim við árslok 1999. Tað er óvanligt at biðja um tað og líka óvanligt, at ein fær loyvi til tess, sigur Ingelise, sum í síni tíð segði nei til at fara til Føroya.

Maður hennara Jesper var annars sera hugtikin av Føroyum, eftir at hann í 1988 hevði vitjað táverandi kommandørin.

– Tað var í mai mánað og veðrið var av tí fagraða. Sóln stóð høgt á himni og kommandørurin tók meg

Stór og snutlig eru tey at siggja til uttanfrá, Kommandørhúsin Yviri við Strond og um jóltíðir hevur Ingelise Dinesen gjørt serliga nógv fyrri at gera tað eykað hugnaligt, eitt nú við stjörnum í hvørjum einasta vindeyga í ovaru hæddunum

við ein túr, har vit sóu nógv av Føroyum, m.a. Kirkjubø. Eg var seldur, fyrri at siga sum er, og heimkomin segði eg við Ingelise: Vit mugu til Føroya. Men hon var sera avgjörd og segði nei takk, sigur Jesper Dinesen, sum nøkur ár seinni fekk tilboð um at gerast kommandørur í Føroyum.

– Eg segði nei í fyrstani, tí eg helt ikki Ingelise vildi koma við. Men tað visti seg, at hon hevði broytt meining. Millum annað, tí hon fyrr hevði sagt starv frá sær, fyrri at fylgja mær 3 ár í Belgia. Eg skundaði mær tí at boða frá, at eg hóast alt fegin vildi til Føroya, sigur Jesper Dinesen, sum kom til Føroya,

eftir 3 ár í Belgia. Har var hann í starvi hjá ovastanum fyrri felagsverjuliðunum í Europa, og hann skifti um pláss við fyrrverandi kommandørin Knud Erik Christiansen, ið tók plássið í Belgia, meðan Jesper Dinesen gjørdist kommandørur í Føroyum. Jesper Dinesen er ovasti fyrri umleið 40

monnum, ið starvast á Marinustøðini, og er somuleiðis ovasti fyrri vaktarskipini, ið eru í føroyskum sjógv.

Paríð, bæði koma úr Keypmannahavn - hon er uppvaksin á Frederiksberg og hann á Eysturbrúgv - hevur einmælt samtykt, at tá tíðin í Føroyum er av, so skal pensjónistatilveran ikki

livast í Keypmannahavn.

– Tað hevði verið okkum ógjøriligt at flutt til slíkan stórbý, eftir at hava búð í hesi náttúruni. Vit skulu til eitt stað, har ein hevur frið og náðir. Vit eru liðug við Keypmannahavn og rokna við at fara til Jútlands, siga Ingelise og Jesper Dinesen.

– Tá vit komu í kommandørhúsin kendust tey myrk við gomlum mahogniinnbúgv og vit fingi ístaðin loyvi at taka við okkara egna innbúgv, sigur Ingelise Dinesen, ið hevur keypt nógv í Rom og Belgia